

RÉGI MAGYAR IROK AMERIKÁRÓL SZÓLÓ MŰVEI

BUDAPEST. — Az Országos Széchenyi Könyvtár a Nemzeti Múzeum épületéből átköltözik a budai Városlotába. A több mint másfél millió kötet könyvet, 170,000 hirlapot, 400 ezernél több kéziratot, 70 ezer kottát, 150 ezer szinapot és 100,000 térképet őrző gyűjtemény revíziója során olykor értékes könyvritkaságokra bukkannak, így legutóbb régi magyar írók Amerikáról szóló műveire. Közülük a legérdekesebbnek szerzője Molnár János egykori szepesi kanonok. Az amerikai népek eredetéről szóló műve 1783-ban, az Amerikai Egyesült Államokat ismertető könyve 182-ben jelent meg "Amerika-beliekről" címmel 1789-ben, a Magyar Almanak című sorozatban "Amerikáról" címmel 1794-ben látott napvilágot egy-egy nagyobb írása.

Néhány író neve és könyvcíme a legérdekesebbek közül: "Az északamerikaiak szokásai és háziélete" (1832), "A szellemi és erkölcsi polgárosodás állapota az Észak-Amerikai Egyesült Államokban" (szerző T. F., 1834), Vass László: "A Katholica Religiónak állapotjáról az északamerikai szabad köztársaságban" (1833), "A Niagara-zuhatag Észak-Amerikában" (1834), Huszár Imre: "Néger költészet a szövetséges államokban" (1857), "Szerecseny ujságírók" (Hazánk és a Külföld sorozatban, 1867), Liptay Pál: "A Fehér Ház" (1873).

Az Egyesült Államok alkotmányáról az "Alkotmányok gyűjteménye" című sorozatban először Jánosi Ferenc írt 1867-ben. Az első utinaplót egy magát megnevezni nem akaró "magyar tudós társasági" tag írta 1832-ben "Utazási töredékek Észak-Amerikából" címmel, míg harmincöt esztendővel később Rosti Pál már kiírta nevét "Észak-amerikai utazásom naplója" című műve fölé.

